

Forfatter: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1874-07-06)

Citation: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev (1874-07-06)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 278. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030186.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn til Direktør P. Vedel.
Kjøbenhavn, 6. Juli 1874.*

Kjære Directeur!

... De fik da Ret med Hensyn paa Haffner. Efter en Ugestids Bestræbelser for at danne et Ministerium, hvad jeg troer at han ærligt har arbejdet hen til, har han nu i Forgaars meldt Kongen at han ikke saae sig istand til at opfylde det ham givne Hverv, idet han angiver som Grund, at hans Helbred er angrebet af Badekuren og at de Mænd, der skulde s. 279staae ham bi, ere fraværende, imedens den vel snarere er at søge, baade i de store Fordringer, han mener at maatte stille til sine eventuelle Colleger, som han mener at maatte betragtesom Conseilspresidenten aldeles underordnede Væsener, og i temmelig yderliggaaende Ideer, han hylder i visse Retninger, saasom i Almueunderviisningsagen, Præstelønnings -og Tiende Sagen samt Forsvarsspørgsmaalet. — Der var da atter Tale om Fonnesbech, men det blev meget snart opgivet igjen, og nu ere vi komne omtrent accurat ligesaa vidt som da vi begyndte, og vi forudsee jo, at vi, naar Kongen nu atter henvender sig til sit gamle Ministerium som et ultimum refugium, maa give efter, og see at stille noget paa Benene, der i det mindste indtil videre, maa kunne holde sammen. Jeg er aldeles enig med Dem i Deres Udtalelser i Deres Brev ¹⁾ om K.s Udtrædelse, og Følgerne deraf, og jeg maa derfor ogsaa billige at H. — idetmindste ikke til Dato — har søgt ved Fjernelsen af alle sine Colleger at danne noget heelt nyt; men jeg er for saavidt ikke enig hverken med Dem eller ham som jeg anseer det for rigtigst, at vi nu staae Last og Brast med hverandre, til vi see hvad Efteraaret bringer og indskrænke os til at see at skaffe en Finantsminister tilveie. Jeg troer ikke at det vil være beroligende for Fremtiden i Almindelighed eller for Ministeriet selv, ifald det attraaer at leve længe og virkelig udrette Noget, dersom f. Ex. Monrad ²⁾, Kaufmann ³⁾ og Fischer ⁴⁾ (Ussing) ⁵⁾ skulde blive optagne i det. Og jeg troer at vi ere komne dertil, at der meget snart vil blive gjort Skridt for at gennemføre en saadan Forandring, hvortil jeg dog maa føie den Bemærkning at Hall, der immer vakler, nok ønsker at blive, ifald M. vil tage Finantsministeriet. Jeg vilde ansee min Udtrædelse, s. 280naar saa store Forandringer skulde skee, for fuldkommen berettiget og ønskelig da der i mit Sted maatte kunne tilføres Ministeriet en større politisk Capacitet, men paa den ene Side er det ikke saa let for mig at slippe bort, og paa den anden Side vide vi jo nok hvor Portefeullen gik hen. Under disse Omstændigheder kan De vel vide, at man, idet man selvfølgelig meget beklager at De har opgivet Tanken om at gaae til Brüssel, hvad jeg anseer for at være uigjenkaldeligt, ikke ønsker at træffe noget Valg til denne Sendelse da dette maaskee kunde lette Th.s Fjærnelse. ¹⁾

Med Vilje har jeg opsat Afsendelsen af dette Brev i nogle Dage, da jeg ventede at faae Kongen at see igaar og haabede paa at Alt kunde være endt idag, hvad jeg nu dog seer vil være aldeles umueligt. Der er til Dato kun talt til Kongen om Monrad, som De veed han fra gl. Tid har en Deel tilovers for og der er fra hans Side aldeles Intet iveien for hans Optagelse i Ministeriet. Kun vil han paa ingen Maade have ham til Finantsm. men nok til Cultusm., hvad jo ikke fjerner men tvertimod forøger Vanskelighederne. Hertil ere vi altsaa komne og ikke videre. Kongen synes selv at frygte for at Crisen vil trække i Langdrag og taler om at opgive Jyllandsreisen og gaae directe herfra til Island. . . .

O. D. Rosenørn-Lehn.

P. Vedels Privatpapirer.